

Steagul roșu

Anul XVIII
XXIII Nr. 5319

Duminică
27 noiembrie
1966

4 pag., 25 bani

Organ al Comitetului orașenesc Petroșani al P.C.R. și al Sfatului popular orașenesc

Deservirea și bunul gust în colocviu

- Dimensiunile importanței unei profesii
- Cîteva cerințe îndreptățite
- Demonstrarea măiestriei profesionale trebuie făcută nu doar la parada modei

Pusă alături de a marilor întreprinderi industriale de pe Vale, activitatea cooperativelor pierde în aparență ceva din dimensiunile importanței sale. Dar numai în aparență. Căci, oricît ar vrea cineva s-o susțină, nu se poate lipsi de munca frizerului, a croitorului, a cizmarului, radiofonistului sau coafezei. Prin tangetele permanente, pe care le are cu elementul om, această activitate se cere tratată ca o problemă, cu în portanța ce i se cuvine. Cooperatorii au un barometru sigur care apreciază calitatea muncii lor: mulțumirea sau nemulțumirea clientului.

Cu acest client, pe bună dreptate mereu mai exigent, s-au consfățuit în orașul Petrila cu cîteva zile în urmă cooperatorii de la „Jiul”. Consfățuirea a fost un bun prilej de a recepta dorințele acestui anonim — clientul. Unii participanți, ca tovarășa Tăbăcaru M., Dănescu C., au solicitat îmbunătățirea gamei de prestații în orașul Petrila. Alții, au cerut să se pună accent mai mare pe deservirea la domiciliu. E într-adevăr, destul de greu să-ți aduci frigiderul sau televizorul de la Petrila la Petroșani pentru reparație. Spațiile în care funcționează secțiile de croitorie și coafură sînt insuficiente iar ustensilele pentru coafură defecte. Sesizările acestea nu s-de loc minore. Ele vizează dorința noastră de a economisi timp, dorința femeii noastre de a fi mereu pe placul nostru printr-o ținută îngrijită pe care nu i-o poate da, în acest caz, decît coafeza. Conducerea cooperativei a înregistrat toate aceste solicitări și a promis că va strădui în a le satisface. În privința spațiului, însă, e nevoie și de sprijinul Sfatului popular din Petrila.

Bunul gust, preferința pentru modă au fost și ele prezente în colocviu. Gusturile clientului trebuie conectate la acest deziderat care se numește bunul gust al ținutei. Prin fața participanților la consfățuire au „defilat” într-o foarte reușită paradă a modei, rochiile de interior și de stradă, jachete, pulovere, costume tajor din tricot, costume pentru bărbați, paltoane, mantouri — toate executate după ultimele cerințe ale modei. O varietate bogată de coafuri pentru toate vîrstele, pentru profile de fețe ovale sau rotunde, au

completat parada ținutei vestimentare. Cooperatori de diferite profesii din Petroșani, Petrila, Lonea s-au întrecut între ei pentru a prezenta modele ale gustului de frumos. Coafurile realizate de cooperatorii Ciungan și Biter de la Petrila, Antal și Vasile Maria de la Lonea, Muler Izabela, Gabor Magda, Polianos Margareta din Petroșani, au întrunit sufragiile asistentei feminine. Confecțiile prezentate de unitățile nr. 21 din Petrila, 10 din Lonea, nr. 20 și 35 din complexul Petroșani au contribuit și ele din plin la reușita acestei prezentări de modele după cum au contribuit și modelele de tricotaje manuale și mecanice realizate de Nicolau Ana, Reti Elza și Fecioru Ana.

Ceea ce doresc clienții de la cooperatori este o „reeditare” la dorința a acestor modele, cu toată sollicitudinea.

Și astfel de acțiuni ar trebui mai des organizate cu populația atît în sprijinul clienților cit și al cooperativelor.

Fața nouă a vechiului Vulcan — moderne blocuri cu 8 etaje

In numărul de azi

CONDEIE ÎN CONCURS

„Ca atunci”

„Salcîmul”

„Doi trandafiri”

(pag. a 2-a)

FOTBAL: Italia — România 3-1

Ghid muzical

(pag. a 3-a)

O.N.U. — Rezoluția adoptată de Adunarea Generală

Vizita delegației P.C.R. în Japonia

Un discurs al președintelui Nasser

(pag. a 4-a)

CU PLANUL PE 11 LUNI

ÎNDEPLINIT

U. R. U. M. P.

Colectivul Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani este bine cunoscut prin rezultatele bune obținute în producerea și repararea utilajelor destinate minerilor din Valea Jiului. De aici am primit ieri o veste îmbucurătoare: Harnicul colectiv al acestei uzine a anunțat îndeplinirea planului valoric pe 11 luni din acest an. Pînă la finele acestei luni muncitorii de aici vor mai produce utilaje și piese de schimb și vor efectua reparații în valoare de peste 2.300.000 lei.

Ca urmare a folosirii spațiului de producție, asigurării funcționării mașinilor și agregatelor la parametrii proiectați, productivitatea muncii a fost depășită cu 3 la sută față de sarcina planificată. Economii realizate la prețul de cost se cifrează la aproape 1.400.000 de lei.

„Viscoza” Lupeni

Cu 6 zile înainte de termen a raportat îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan pe 11 luni și colectivul Fabricii de fire artificiale „Viscoza” din Lupeni. Muncitorii de aici au livrat țesăturilor din țară anul acesta 14.700 kg fire de mătase artificială peste sarcina de plan la zi. Ei au produs în acel timp 74 tone de sulfură de carbon peste plan.

Ca urmare a respectării proceselor de fabricație, dozării corespunzătoare în timpul elaborării viscozei, filatorii din Lupeni au îmbunătățit calitatea firelor de mătase artificială cu 0,3 la sută față de sarcina planificată.

Părinți și copii

UMBRA

Am întrebat-o pe micuța Irina cum i-aș putea face cea mai mare bucurie de ziua ei. M-am gândit că va cere un cadou drăguț. Dar ea, după cîteva timp de gîndire, mi-a răspuns astfel:

— Prin aceea, dacă-i împaci pe tătici și pe mămica, ca nici odată să nu se mai certe.

Sînt uluitoare aceste cuvinte de la o fetiță de cinci ani. Unul, care nu i-ar cunoaște, ar putea trage concluzia că părinții Irinei duc o viață familială insuportabilă. Eu care îi cunosc bine știu că nu-i așa.

E adevărat sînt oameni impulsivi și inflamabili ca benzina. Pentru nimicuri se aprind de minie și își aruncă unul ceilalt — din imprudență — cuvinte „tari”. Apoi... ca un foc de paie, minia li se stinge repede.

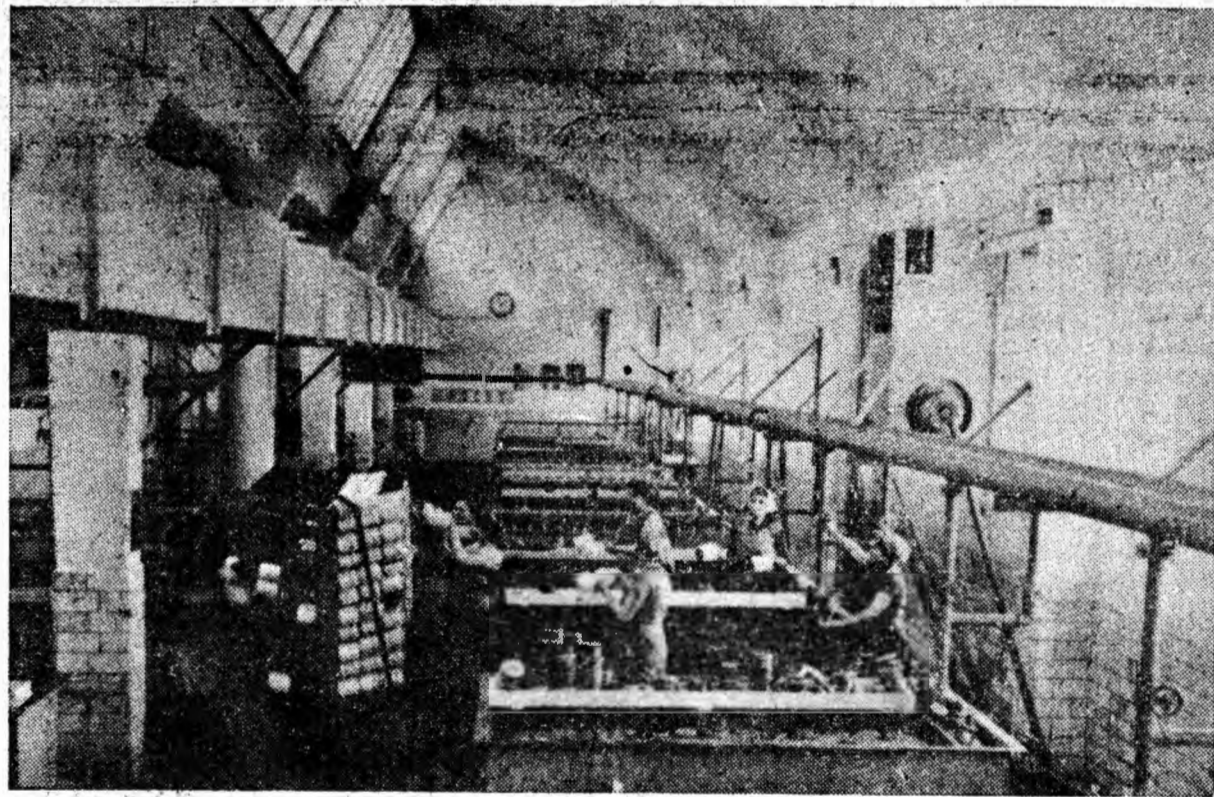
De mai multe ori am discutat cu ei această situație. Știu că o duc bine, au tot ce le trebuie și se iubesc. Dar nici unul dintre ei nu vrea să-și biruie firea irascibilă. Ei sînt convinși că acest lucru nu dăunează nimănui.

— După ceartă împăcarea este mult mai dulce — zîmbește soția.

Părinții sînt convinși că față de repetatele certuri fetița a rămas indiferentă. Situația însă nu-i așa. Din cuvintele fetiței răsună dorința de a avea parte de un mediu liniștit, armonios. Această armonie pe care ea a văzut-o în familiile prietenilor ei și la bunici, unde-și petrece cea mai mare parte din zi, și-o dorește și acesă. Suferă cînd părinții se ceartă și se bucură cînd îi vede că se împacă bine.

Iată: E drept că după iurtună norii dispar dar „umbra”, umbra lor rămîne în sulletul copilului.

Prof. IUHASZ ZOLTAN

Recentul articol: „Umanitatea doctorului Călin”, apărut în coloanele ziarului nostru obligă — credem — la comentarii mai ample. Căci „cazul medicului Călin” nu-i numai un „caz” — psihologic sau judiciar — ci e „procesul” unei concepții de viață — cea a huzurului și căpătuielii — și a unei atitudini etice incompatibile cu umanismul noilor relații sociale.

Ca expresie și semnificație, problema deschisă se reduce la legătura dintre umanitate și profesionalitate, dintre „profesionalul” din om și „omeneșcul” din orice profesie. Importanța celor două laturi, cea tehnică — de pregătire — a profesiei și cea etică — de comportare în profesie, sînt apreciate în mod diferit. Iată ce-mi spunea un medic despre un conrăte al lui condamnat pentru nedrepteluni: „Păcat de el! Bun

medic! Avea mină de chirurg!” Un muncitor, victima medicului condamnat, spunea dimpotrivă: „ce folos că-i bun chirurg dacă nu e OM!”.

gîndind însă, nici separarea laturilor profesiei, într-un sens sau altul, nici unitatea lor în sens egalitar — nu exprimă după părerea noastră, e

toate profesiile, cea mai importantă este „profesiunea” de... OM. Afîrmînd însă, prioritatea eticii profesionale, nu înseamnă că negăm importanța pregătirii profesionale ci doar că îi precizăm limitele: Ultima e o condiție de existență a oricărei profesii, pe cînd prima o caracterizează, cuprinzînd ambele laturi ale ei. Altfel spus, folosindu-ne de același joc sugestiv de cuvinte de mai sus, un profesionist bun — ca atitudine socială — este și un bun profesionist — ca pregătire — căci, din dorința de a realiza maximum de participare socială, te realizezi și ca tehnică profesională, tocmai în acel scop. Că este așa, o dovedesc multe cazuri — unele publicate în presă — de

DAVID MANIU

(Continuare în pag. 3-a)

OPINII „PROFESIUNEA”

DE... OM

Iată, deci, că datele problemei se complică prin „dilema”: „bun medic (ca tehnică și pricepere profesională) sau medic bun (ca ținută profesională)? Ori, în fine, și una și cealaltă, în egală măsură?

Bunul simț poate arpleda pentru această ultimă formulă. Riguros

sența problemei: prima formulă e unilaterală, a doua e un compromis; și adevăr „de mijloc” poate exista în chestiunile litigioase dintre oameni, nu în știință sau artă și cu atît mai puțin în etică.

Personal, răspunsul ce se cere l-aș, cuprinde într-un aforism: dintre

CONDEIE

PENSIONARUL

Cînd fire albe încep să apară la tîmple, Axinte auzi pentru prima oară spunîndu-i-se „moșule” de către sprintarii din echipa sa.

Zîmbi cu toată fața. Pentru el era ceva nou. Așadar anii au trecut și „nea” Axinte a devenit „moș” Axinte. Dar numai convențional pentru că vigoarea și puterea de muncă nu l-au părăsit de loc.

Veniseră clipele pensionării. Ultima zi de lucru. Moș Axinte era tulburat. Deveni sentimental. Îi venea să plîngă gîndindu-se la clipele despărțirii de uzină, de ortaci, de cei pe care i-a inițiat în tainele meseriei. Era însă și mulțumit. Cîte greutăți n-a avut cu unii. Dar eu timpul i-a alăturat cu trup și suflet. Oare ce-o să le spună anii? Nici el nu știa.

— Tovarășul Axinte...

Auzindu-se strigat, tresări. Se întoarse spre cei roștise numele. Era președintele comitetului sindical de secție.

— Care-i baiul?

— Azi avem o ședință informativă și te rugăm să vii și matale cu toate că-ți ultimul schimb pe care îl lucrezi.

— Viu, viu — răspunse bucurios Axinte.

Această făcuse din timp pregătiri. În această ultimă zi de lucru își va invita echipa la un pîhărel de țuică. Poate așa inima îi va da ghes la alungarea stării nostalgice. Cînd sirena sună prelung sfîrșitul schimbului, Axinte predă la magazie toate sculele, într-o perfectă stare, și se îndreaptă spre colțul roșu al uzinei. Sala era arhiplină.

— Mai în față moș Axinte, mai în față...

Doi tineri îi făcură loc pe prima bancă. Axinte își șterse ochelarii aburii pe care ieri îi uitase pe bancul de lucru și îi crezu pierduți. Abia după vreo două ceasuri îi găsi Mînea, mezinul echipei.

Pe masa festivă a colțului roșu se aflau un aparat de radio, flori și un teanc de cărți. Deodată fanfara secției intră în sală cîntînd. Pe moș Axinte îl

treceau flori. Cîntăse el ceva în ziare de despărțiri festive făcute în cinstea pensionarilor.

— Nu cumva?...

Simțea că se pierde cu totul. — Tovarăși, rosti secretarul de partid al secției. Azi ieșe la pensie cel mai bun electrician al nostru. Pentru meritele sale în muncă, pentru ajutorul dat secției, îl felicităm și îi urăm bătrînețe fericită!

Aplauze furtunoase izbucniră în sală, îmbrățișări, stringeri de mînă. Cînd să ia cuvîntul, Axinte se împotrivi. O pînză de lacrimi îi acoperise ochii.

— Tovarăși, eu vă mulțumesc, eu sint... eu... și, arătînd cu mîna spre echipă, lacrimile îi inunda fața.

După ce primi ca dar din partea secției și a echipei cele 20 de volume de cărți și aparatul de radio, Axinte invită pe toți acasă la el.

„Babă” îi primi cu masa pusă. Țuica și vinul rubiniu, prăjiturile își așteptau... oaspeții. Maria, unica lui fiică, inginer constructor, venise cu soțul și cu micul Dănuț.

Spre seară, la despărțire, Mînea mezinul echipei, se apropie de Axinte.

— Din partea mea...

Axinte luă tocul de piele și privi ochelarii noi-nouți ce i-oferise Mînea.

— Dar bine, șmechere, de unde ai știut măsura de-mi vin așa de bine?

— Păi eu i-am luat ieri pe ai matale de pe bancă, ca probă pentru aceștia.

Și Mînea, prislea echipei, o zbughi pe poartă, urîndu-l:

— Să-i porți sănătate...

Nu avu timp să-i mulțumească. Moș Axinte privea lentilele ochelarelor și rama nouă pe care scria ceva. O apropiere de ochi. Citi: „Celui ce m-a învățat meserie și cum să fiu om”. Axinte își șterse ochii. O lacrimă căzu pe o lentilă care, la reflexia becului din curte, părea un mărgăritar în jocul curcubeului. Vorbi ca pentru sine:

— Sint pensionar numai convențional.

Gheorghe BOZU

URME

Pășim prin timp și urma noastră pune
Pe-al vremii val sculpturile solare;
Neliniștea frămîntului, ce-apune
Arzînd, să fie-n veci nemuritoare.

Și urma noastră, căutînd, se-ncheagă
Cu fiecare pas crescut, mai plînd.
O depășim cînd o simțim întreagă,
Larg, deschizîndu-i drumul spre lumină.

Și urma noastră-mbrățișează sensul,
Dezvăluind perpelua mișcare
În valul ce-și deslășoară imensul,
Cu brațul încărcat de flori și soare.

Pășim prin timp, pe-al vremii val, spre-o lume
În care urma noastră-i începutul
Ce își alungă drumul către culme,
În curcubele-nfășurînd trecutul.

MARIA DINCA

Doi trandafiri

Intr-o grădină ne-am născut
Din metaforice-mpietiri;
Intr-o grădină am crescut
Și sintem roșii trandafiri.
Doi trandafiri — gingași flori
Din seva vieții răsăriți —
Noi sintem, dintre mii de flori,
Cei mai frumoși, mai îndrăgîți.
Doi trandafiri — o viață nouă,
Un singur dar între tulpini —
Doi trandafiri udați de rouă
Se îndrăgesc spre-a fi deplini.

LUCIAN STROCHI

ÎN CONCURS

Pe adresa redacției sosește zilnic scrisori cuprinzînd diferite încercări literare. Unele dintre ele intrunesc condițiile de publicare și au văzut sau vor vedea lumina tiparului. Altele însă...

OLARU ZAHARIA:
Versuri facile cărora le lipsește principala caracteristică a poeziei: imaginea artistică.

B. N.: Nota bene! Ceea ce ne-ai trimis nu este nici cu indulgență poezie. Poate de aceea nici nu v-ai „divulgat” numele, adoptînd un pseudonim cu inițialele B. N.

Poșta literară

BOȚA MIRON, elev:
Se pare că sînteți la prima încercare de a „potrivii” cuvînte. Cel puțin aceasta o atestă versurile dumneavoastră. Spuneți foarte frumos în versul: „E-n țara mea un glas ce crește și se înalță glorios”. Dar cînd îl puneți alături de acesta: „Și-n zi de zi el tot pășeste și bună viață-n noi trezește”, pierde mult din calitățile artistice. Citiți mai mult și apoi scrieți. Se pare că

puteți crea și versuri bune.

DEAK IOAN: „Lîngă rîu” vă trădează bunele sentimente. Referitor la versificație se observă că nu-i cunoașteți bine legile. Unele goluți le așezați și în privința ortografiei. Ideile generoase care le abordați trebuie tratate într-o formă artistică, ceea ce dumneavoastră nu reușiți deocamdată. Aceasta se câștigă prin multă lectură, prin strădanie pe ma-

nuscris, printr-un grad mărit de sensibilitate. Deci...

OANA FAG: Nu știm cîte încercări mai aveți. Din cele trimise ne oprim asupra ureii, celelalte neavînd vreo valoare artistică. În „Vîntul” există indicii despre oarecare aptitudine de a crea imagini artistice, există o unitate de gîndire de la o strofă la alta, dar există și înegalități în tratarea artistică a ideilor. Alături de strofa a patra primei și vă veți convinge. Mai trimiteți.

ION CIOCLEI
DUMITRU GHEONEA

Din oglindă îl privea un chip bărbătesc. Omul zîmbi își zise că cel din oglindă are chip bărbătesc. Mai degrabă matur puțin aspru. Numai ochii, ochii aceia mari și negri care nu se plecaseră niciodată, ochii aceia care siredeleau pînă în fundul sufletului, rămăseseră aceiași. Imaginea din oglindă era a lui din vremea trecute, pe care și-a pus temeliea trăirea de azi.

★

Ploua. Ploua mărunț și mhorit, cu picuri reci din cerul cenușiu. Brigadierii erau adunați în jurul sobei. Căldura acesteia le turna în vine ceva ca un narcotic. Unii dormeau somn greu după truda pe șantier, alții scriau acasă pe colțul mesei, cu palma făcută căuș deasupra peticului de hirtie, stive chinuite, rînduri strîmbe. Multii învățaseră aici taina scrișului.

El stătea cu încă vreo cifrică la gura sobei. Tăceau. Tăcea și Ilie, prietenul lui cel mai bun. Era liniște în dormitorul brigadierilor. Numai scrișul și penițel pe hirtie arăta mișcarea celor care se trudeau cu scrișul. Se lăsa noaptea și Itodie, roșcovanul mic și îndesat, venit de pe întinsul Bărăganului, aprinsese lumina. Era tocmai ceasul acela de gîndire și odihnă, de visare și aducere aminte.

Atunci hălăse în noapte dușmănos glasul exploziei.

— La viaduct, strigase atunci Ilie, și sărise primul în picioare. Izbîse ușa de perete și alergase la piciorul viaductului la care lucrau. Îl urmaseră toți, unii pe jumătate dezbrăcați, alții desculți. Piciorul viaductului, pînă acum două ore drept și semeț, se culcase frînt peste

desirat și negru, încercînd să-i apuce încheietura mîinii în care ținea cuțitul. Atunci lovinse Caratman, artișierul. Dăguse cu cuțitul pe la spate. El n-a avut timp nici să-i strige lui Ilie să se ferească. A mai auzit doar strigătul lui de durere. A lovit puternic cu o bucată de piatră în ucigaș. Acesta s-a lăsat moale pe lîngă stîncă scă-

vale. El n-a putut plînge. A simțit numai un gol în suflet și o durere în dreptul inimii.

Au trecut ani. Au fost multe greutăți, dar el le-a biruit. A rămas în Valea Jiului la minele de cărbuni. Azi e miner șef de brigadă. Și aici sint greutăți dar nu s-a speriat niciodată de ele. Anul trecut l-a schimbat la o grupă care stătea de luni de

șorolească. I-a sărit în ajutor Tudor, vagonetarul. Inceț, inceț s-au adunat și ceilalți pe lîngă ei. Numai Stere, șeful de schimb, stătea impasibil și privea curios la ceilalți.

Oamenii au început să-l asculte, să lucreze mai ordonat, cu mai multă tragere de inimă. Stere însă tot nu voia să „miște”. Intotdeauna găsea cîte o chîchiță să se tragă la o parte. Ba din cînd în cînd arunca și cîte o vorbă în doi peri.

El răbda și scrișea din dinți. Vroia să vadă ce-i în gîndul acestui om. Într-o zi, în schimbul II, Stere a venit pilit în abataj. Și-a întins pufoaica pe o scîndură și s-a culcat. El a simțit că-i vine singele în obraz. S-a dus cu pași rari către el și l-a zgîlțit de umeri. Ortaci i-au venit în ajutor. L-au scos din abataj.

Și Stere s-a schimbat. Știa să lucreze. Nu mai erau atîtea surpări din cauza proastei armări. Răul fusese stîrpit din rădăcini. Un om își luase locul în rîndul celor drepti și cinstiți. Încă o victorie în lupta șir de victorii.

★

Omul își privi mulțumit fața în oglindă. Da trecuseră anii dar vremea nu-și pusese pe-tea pe voința lui. Sufletul i rămăsesse tînăr și singele năvalnic: „Ca atunci”...

Gheorghe NEGRARU

CA ATUNCI...

avolul înspumat, retezat de la bază de țaria exploziei. Pe malul apei, în semiîntunericul văii alergau trei umbre.

— Cilinți! Ne-au mîncat truda și sudoarea — rostise Ilie. După el fraților. Să-i prindem și să ne plătească pentru fapta lor. Și și-a dat drumul pe povîrnișul bolovănos. L-a urmat și el și Itodie și Culiță și toți ceilalți. Alergau pe lîngă apă lovindu-se pe întuneric de bolovani, împiedicîndu-se. Cînd auzit așa nu mai stie. Deodată a auzit chemarea lui Ilie.

— Aici fraților. Sint aici. Fug! Să nu ne scape.

El a ajuns împreună cu încă vreo patru. Cei trei se apărău cu cuțitele. Ilie îl apucase cu o mînă de gîl pe Crișan, un lungan

înd cuțitul din mînă. Crișan a încercat să fugă dar l-au prins ceilalți. Pe Dijmaru îl legaseră alții cu curelele și-l băteau. A sărit atunci și el.

— Nu-l omoriți, băteți! Să-l judecăm întîi și pe urmă, cum o zice legea.

Nici n-a simțit atunci tălătura de sub timpă pe care i-o făcuse Dijmaru înainte de a fi prins. Gîndul îi era la fratele și prietenul lui, Ilie.

Pe Ilie l-au ridicat el și Itodie. L-au dus încetîșor să nu-l zdruncine. Capul i-l simțeau greu pe umăr. La colțul gurii se prelingea cald un firisor de singe. La baracă Ilie a primit primele îngrijiri, dar nu s-a mai trezit. A murit cu fălcile încheiate ca-n încheștarea din

vile sub plan. Cînd a intrat în abataj, aproape că a înțeles totul dintr-o privire. Era ca într-o casă neîngrijită, lăsată pe mîna unor gospodari leneși. Scule peste tot, trîntite la întimplare, armături rupte, gata să se prăvălească.

Și oamenii... Stăteau la tălătas. Poate-l așteptau pe el. Li se spusese că o să le vină un nou șef de brigadă.

— Drepti! strigase unul. A sosit „șeful”.

Nu s-a ridicat nimeni, fusese numai o glumă. Zimbeau toți cu gura pînă la urechi. S-a făcut că nu pricepe băjocora. A agățat lampa de piciorul jugului și s-a apucat de treabă. A pus sculele la locul lor și a încercat să tragă singur un lemn să-l

FOTBAL

Italia — România 3-1

ROMA 26. Corespondentul „Agerpres”, I. Mărgineanu, transmite: Pe stadionul San Paulò din Neapole, în prezența a circa 90.000 de spectatori, echipele reprezentative ale Italiei și României s-au întâlnit în primul lor joc din cadrul Campionatului european de fotbal.

Meciul s-a încheiat cu scorul de 3-1 în favoarea fotbalistilor italieni, la capătul unui joc interesant în care fotbalistii români au fost egali cu valorosul lor adversar și puteau face ca scorul să fie mai strâns dacă erau mai hotărâți în fazele de poartă și în apărare nu comiteau două marl greșeli, care au însemnat tot atâtea goluri.

Jucătorii noștri au început partida foarte bine, acționând cu mult calm și... în minutul 7, înfăcărații spectatori neapolitani erau martorii unei mari surprize. „Squadra Azzura” era condusă pe propriul teren cu 1-0. Dridea s-a deplasat pe dreapta, a centrat, Frățilă a lăsat mingea, și Dobrin, venit din urmă, a reluat puternic, cu stîngul, trimițînd-o în plasă prin colțul drept al porții lui Sartil.

Timp de mai bine de 20 de minute fotbalistii români au reușit să mențină avantajul cu toate atacurile insistente conduse de Corso și Mazzola. Portarul Dalcu s-a remarcat în minutul 15 la o lovitură liberă executată de Corso și în minutul 24, cînd, printr-un plonjeu acrobatic a blocat

balonul, evitînd un gol gata făcut. În această perioadă, jucătorii noștri au avut ocazii bune de a majora scorul, dar fie că au tras pe lângă poartă (Frățilă min. 13), fie că Sartil a apărât remarcabil (min. 16 la un șut al lui Lucescu).

Gazdele au obținut egalarea în minutul 31, printr-un gol discutabil, atribuit lui Mazzola. Atacantul italian a șutat cu efect dintr-un unghi dificil, Dalcu a parat mingea, care s-a lovit de pămînt, revenîndu-i în brațe. Arbitrul, considerînd însă că balonul depășise linia porții, a acordat gol. Decizie contestată de jucătorii români și neconfirmată de cei care se aflau în imediata apropiere a porții.

Pentru o scurtă perioadă de timp meciul s-a echilibrat din nou dar, cu două minute înainte de sfîrșitul primei reprize, fotbalistii italieni au luat conducerea printr-un gol înscris de atacantul central De Paoli.

În repriza secundă jocul n-a mai avut aceeași intensitate și s-a caracterizat printr-o lungă perioadă de dominare a formației române, care a depus mari eforturi pentru a egala. La un contraatac (min. 67) Mazzola majorează scorul la 3-1 trimițînd în plasă, cu boltă, peste Dalcu leșit în întîmpinare.

Returul înfîlnirii de fotbal România — Italia va avea loc la 25 iunie 1967 la București.

„PROFESIUNEA” DE... OM

(Urmare din pag. 1)

medici, ingineri, profesori etc. care, dintr-o înaltă înțelegere a datoriei, au cerut să fie repartizați sau trimiși în locuri cu condiții grele de muncă și care le solicită nu numai simțul de răspundere dar și o bună pregătire profesională. După cum, în alte cazuri, ca de pildă cel al medicului Călin, lipsa eticii profesionale explică și multe greșeli profesionale. Declarația, în cazul doctorului Călin, a lui Mețeșan Maria din Lupeni — produsă în ziarul nostru și din care extragem rîndurile de mai jos — sînt grăitoare: „Am stat două săptămîni internată fără ca dr. Călin să se uite la mine... I-am dat 600 lei și m-a operat. După operație, tot rău m-am simțit. M-am internat în spitalul central unde am fost supusă la o altă operație, după care am început să mă simt mai bine”. Mai e nevoie de vreo comentariu?! Făcînd „profesie” din practica ilegală de a preținde și primi bani, speculînd sănătatea și nevătatea omului, traficînd cu profesiunea de medic, medicul Călin a abdicat nu numai de la atribuțiile umane ale profesiei dar și de la cele ale omului de profesie. Și astfel, în timp ce „murea” omul din profesie, murea, treptat, și profesionistul din om.

Profesiunea tehnică a inginerului, a maestrului, etc. nu este mai puțin umană decît cea medicală, chiar dacă obiectul ei nu este omul ci lucrurile neînsuflețite.

Dar, ca și în legenda meșterului Manole, lucrurile se însuflețesc prin pasiunea muncii creatoare a tehnicianului și prin umanitatea lui generoasă, puse în slujba omului. Cu o condiție: s-o faci fără suferințele soției aceluși meșter legendar care — pentru a-și putea sfîrși opera — și-a îngropat soția și copilul în zădurnă mînăstire. Căci dacă jertfa aceasta este simbolică — înfrunzirea pasională a omului de creație pentru binele altora — nu același lucru se poate afirma despre alte jertfe: accidente de muncă.

Nu se poate vorbi despre „dăruire”, „pasiune” sau generozitate umană, în cazul aceluși inginer sau tehnician minier, care, din dorința — aparent generoasă — de a da mai mult cărbune, o face cu prețurile neglijării securității omului. Nămic simbolic sau patetic și, cu alții mai puțin, uman, nu există în asemenea atitudine profesională. Mentalitatea retrogradă: „producție cu orice risc” devine astfel o „profesie” a morții și totodată o „moarte” a profesiei căci nici o profesiune

nu poate fi antiumană.

Despre justiție, Voltaire spunea, undeva, că este „cea mai înaltă funcție a umanității”. Dar ce înseamnă „umanitate” în cazul slujitorilor justiției?

O sancțiune severă — dar dreaptă — e considerată uneori ca „neumană”. Am simțit această greșită apreciere cu prilejul pronunțării sentinței de condamnare în lotul de jefitori ai avutului obștesc, de la I.C.R.A. Petroșani, în frunte cu Iordache Grigore și Cioată Aurel. Exclamația — e drept, izolată, de „ah!”, la auzul pedepsei, echivala cu o dezaprobare: „15 ani?”. Da! Pe măsura faptelor: se jefuise și treisize bunuri obștesci de peste 500 mil lei!

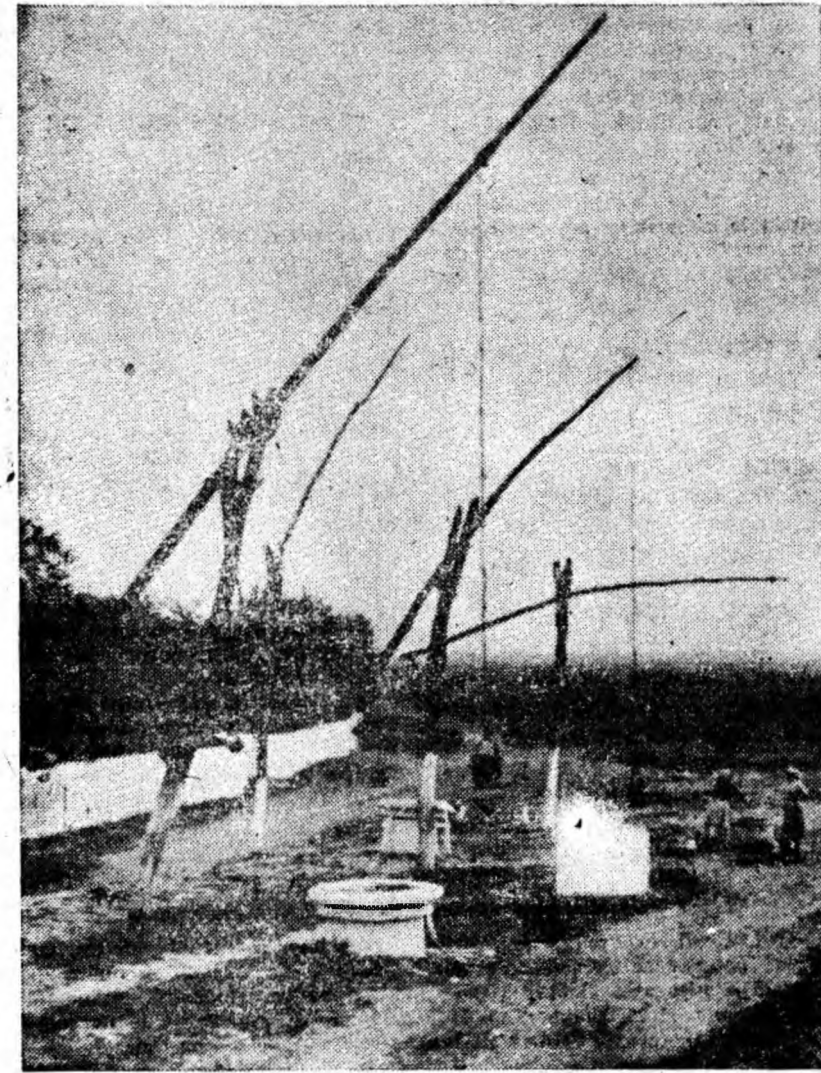
Dincolo de legalitatea pedepsei, aprecierea ei, din partea omului de lege, a fost neumană? Nu! Căci orice toleranță sau blîndețe din partea slujitorului justiției noastre socialiste — chemat să consolideze cuceririle revoluționare obținute pe baricade învingerate — nu înseamnă de loc „umanitate” ci contrariul ei. Ce poate fi mai inuman decît fapta aceluia care lovește în relațiile de proprietate socialistă — baza economică a orînduirii noastre — în munca cîntită a milioanei de oameni? Și invers: ce poate fi mai uman decît „a apăra — așa cum spu-

nea marele dispărut Gheorghe Gheorghiu-Dej — proprietatea socialistă ca lumina ochilor din cap?”

„Profesiunea” de... OM, în justiție, înseamnă fermitate — mai ales cînd este vorba de avutul obștesc — căci legea reprezintă voința maselor. Exponent al acestei voințe, ridicată la rangul de lege, slujitorul justiției trebuie să se identifice cu ea. Orice dezacord în acest sens este slăbiciune neîngăduită, și omul adevărat — indiferent de profesie — nu poate fi slab, prin definiție.

Evident, în numele umanității „severe” nu se pot justifica acele cazuri — izolate, de altfel — în care dreptatea deși cere o cîntărire atentă a circumstanțelor — inclusiv cele personale, nu se face acest lucru.

De aceea, pentru omul de lege, profesia înseamnă, la urma urmelor, tot etică profesională. De la aceasta îi vine strălucirea. Și tot etica profesională este aceea care dă sens părerii formulate de noi: dintre toate profesiile, „profesiunea” de... OM este cea mai importantă. Aforism, exagerat poate, ca orice aforism ce vrea, relativizînd adevărul, să-l absoalutizeze, pipăindu-i esența. De aceea dorim ca problema deschisă să fie discutată în continuare în paginile ziarului nostru.

La o margine de sat.

Foto: N. MOLDOVEANU

GHID MUZICAL

Genurile muzicii instrumental-simfonice

O înțelegere muzicală temeinică este lipsită de perspectivă fără o aprofundare a genurilor muzicale. Pînă un coeficient de relativitate, genurile muzicale se pot analiza sub 3 mari aspecte: genurile muzicii instrumentale; genurile muzicii vocale; genurile scenice.

Genurile muzicii instrumentale se referă la genurile instrumentale propriu-zise (piese pentru un singur instrument, cum ar fi: balada, barcarola, capriciul, bagatela, fantezia, bodinaria etc.) și la genurile instrumental-simfonice (simfonia, rapsodia, concertul, suita, uvertura, poemul simfonic, tabloul simfonic etc.).

SIMFONIA este una din formele cele mai complexe ale gîndirii muzicale instrumentale. Ea este o lucrare de proporții mari, scrisă pentru orchestră simfonică, avînd de obicei patru părți cu mișcări diferite. Apariția și dezvoltarea simfoniei este strîns legată de uvertura operei italiene, care avea chiar denumirea de „simfonia”. Separîndu-se de operă, devenind independentă și suferind diverse transformări, simfonia a pătruns în sălile de concert.

Ajungînd la I. Haydn, supranumit și „părintele simfoniei”, simfoniile sînt pătrunse (1732—1809) de aluzii naive la un subiect, luînd naștere astfel programatismul simfonic, lucru care a facilitat și mai

mult posibilitățile de a exprima un vast conținut de idei și simțămînte. La I. Haydn programatismul simfonic apare într-o formă destul de rudimentară, subiectul fiind sugerat de însuși titlul simfoniei, de exemplu „Ursul”, „Militara”, „Ceașul”, „Cîmpoaiul”, „Surpriza”, „Vinătoarea” și altele.

Un alt reprezentant al clasicismului vienez, W. A. Mozart, (1756—1791) care deși a pus centrul de greutate al creației sale pe operă, a fost extrem de fecund și în domeniul simfoniei. Simfonismul lui Mozart este mai variat și mai bogat în contraste decît al lui Haydn.

„Simfonia în sol minor”, „Simfonia pariziană”, „Simfonia în do major”, sînt numai cîteva din lucrările acestui suflet armonios, senin, stăpînit de un puternic suflu optimist. Genialul simfonist L. van Beethoven este cel care ridică simfonia a III-a în Mi bemol major „Eroica”, Simfonia a V-a în do minor a destinului, Simfonia a VI-a „Pastorală”, prin plasticitatea imaginilor muzicale sugerînd existența unui program. Pentru a ilustra biruința omenirii și a o cînta cu toată puterea, Beethoven introduce în simfonia a IX-a soliștii și corul, pe textul odei lui Schiller „An die Freude”.

Compozitori români ca M. Jora, I. Constantinescu, A. Mendelsohn, I. Dumitrescu, S. Toduță și alții, mergînd pe calea deschisă de Enescu, cu cele 4 simfonii ale sale, au compus simfonii care reflectă cu putere de convingere aspectele diverse ale vieții noastre contemporane.

Prof. Teodora JURCA

TELEVIZIUNE

27 noiembrie

8,30 Ora exactă. Cum va fi vremea? 8,32 Pentru noi femeile! 9,15 Emisiune pentru copii și tîneretul școlar; 10,30 Emisiunea pentru sate; 12,00 Concert simfonic — transmisiune din Studioul de concerte al Radioteleviziunii a părții a doua a concertului orchestrei simfonice a Filarmonei de stat „George Enescu” Dirijor: Ghenadi Rojdestvenski (U.R.S.S.). În program: „Simfonia fantastică” de Hector Berlioz; 15,40 Rugby: România — Franța — Transmisiune de la Stadionul Republicii; 16,30 Cupa campionilor europeni la polo pe apă: Dinamo București — Pro Recco — Geneva — transmisiune de la Sala Floreasca; 18,00 Magazin duminical; 19,00 Telegazeta de seară; 19,20 „Tv-111”; 19,50 Documente de piatră: „Adamclisi”; 20,10 Mari ansambluri: Ansamblul de cîntece și dansuri „Ciocîrlia”; 21,00 Micro-varietăți; 22,00 Vîntoare de slurioni — film realizat de studioul de televiziune București; 22,40 Telesport; 23,00 Telegazeta de noapte 23,10 Închiderea emisiunii.

CINEMATOGRAFE

28 noiembrie

PETROȘANI — 7 Noiembrie: În formă de L. VULCAN: Procesul Boccaccio 70; Republica: Fără pașaport în țară străină; PETRILA: Angelica, marchiza Ingerilor; LONEA — Minerul: Viața începe la ora 8 seara; LIVEZENI: Trageți în Stanislas; ANINOASA: Camera miliardar.

Intreprinderea Electrocentrale Paroșeni ANGAJEAZA 6 POMPIERI,

dintre care 2 șefi de grupă care să îndeplinească condițiile legale

Alte informații se pot solicita de la serviciul personal și învățămînt al întreprinderii.

Combinatul carbonifer Valea Jiului

Deschide, cu începere de la 1 decembrie a.c.,

CANTINA PENTRU ABONAȚI În orașul Petroșani.

Cantina va funcționa în clădirea cu nr. 13 din str. Mihai Viteazul. Pot servi masa aici salariații unităților C.C.V.J. din Petroșani și ai altor întreprinderi din localitate.

Costul abonamentului pentru 3 mese zilnice este de 11 lei, sau 6 lei pentru masa de la prînz, exclusiv pîinea. Abonamentele se achită anticipat.

Cei interesați sînt rugați să se înscrie pînă la 28 noiembrie, la serviciile administrative ale unităților la care sînt angajați.

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

O. N. U.

Rezoluția adoptată de Adunarea Generală

NEW YORK 26. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat vineri după-amiază, la recomandarea Comitetului economic și financiar, rezoluția cu privire la „suveranitatea permanentă a statelor asupra resurselor lor naturale”. Acest document reafirmă dreptul inalienabil al tuturor statelor de a-și exercita suveranitatea permanentă asupra resurselor naturale în interesul dezvoltării lor naționale și subliniază faptul că resursele naturale ale țărilor în curs de dezvoltare constituie baza dezvoltării lor economice, în general, și a progresului lor industrial, în special. Rezoluția subliniază necesitatea de a se asigura țărilor în curs de dezvoltare posibilitatea de a exploata și comercializa ele însele resursele lor naturale și de a-și exercita astfel libertatea de alegere în diversele do-

menii legate de utilizarea acestor resurse în condițiile cele mai favorabile.

Participantii la lucrările Comitetului politic au continuat examinarea problemei „eliminării bazelor militare străine din țările Asiei, Africii și Americii Latine”. În legătură cu aceasta, a fost prezentat un proiect de rezoluție — de către delegația Uniunii Sovietice — în care „se cere statelor care au baze militare în țările independente sau teritoriile dependente din Asia, Africa și America Latină să desființeze neîntârziat aceste baze și să nu stabilească niciodată altele”. De asemenea, se cere secretarului general „să urmărească îndeplinirea prevederilor acestei rezoluții și să prezinte un raport despre rezultatele îndeplinirii ei celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale”.

Demonstrații antiguvernamentale în Iordania

AMMAN 26 (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că în sectorul iordanian al Ierusalimului și în alte localități din Iordania au loc demonstrații antiguvernamentale. Manifestanții se pronunță împotriva politicii guvernamentale și a regelui Hussein în diferite probleme ale lumii arabe.

Politia iordaniană a intervenit

pentru reprimarea demonstrațiilor, ajungându-se la ciocniri soldate cu victime omenești. Agenția France Presse menționează că în orașele Nablus și Hebron, izolate de restul țării, de trei zile se desfășoară o grevă totală. Vineri seara a fost izolat și orașul Ramallah care, ca și cele două precedente, se află sub un strict control al armatei.

Acțiuni agresive ale trupelor portugheze împotriva Zambiei

LUSAKA 26 (Agerpres). — Unitățile ale armatei colonialiste portugheze din Mozambic au săvârșit un atac asupra teritoriului Republicii Zambia, într-o regiune situată la frontiera cu colonia portugheză Mozambic. Acesta este al doilea atac lansat de trupele colonialiste asupra

teritoriului Zambiei. La începutul acestui an, la frontiera dintre Zambia și Mozambic s-a petrecut un incident asemănător, fapt care a determinat guvernul de la Lusaka să atragă atenția Organizației Națiunilor Unite asupra acestor acțiuni agresive.

O declarație a Ministerului Afacerilor Externe al Cubei

HAVANA 26 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al Cubei a dat publicității o declarație în care se arată că la 25 noiembrie un grup de contrarevoluționari a atacat un post de grăniceri din Havana, situat la gurile fluviului Almendares. Contrarevoluționarii au capturat o ambarcațiune pescărească

cu aflată la 100 de metri de postul de grăniceri, cu care au încercat să fugă.

Ambarcațiunea a fost interceptată de nave ale forțelor maritime militare cubane. Trei contrarevoluționari au fost arestați. Se pare că alți doi participanți la atac au pierit în mare.

Evenimentele din Togo

În prima zi a acestei săptămâni, agențiile de presă anunță din Lome o tentativă de lovitură de stat având ca scop înlăturarea președintelui togolez Grunitzky. Datorită intervenției armate, tentativa a eșuat în numai câteva ore, după care calmul a fost restabilit.

Potrivit primelor știri, se credea că la originea tulburărilor politice ar sta demiterea de către președintele republicii a membrilor guvernului, ca urmare a demisiei prezentate sâmbătă seara de doi miniștri. În prima sa declarație publică, făcută după restabilirea ordinii, Grunitzky a arătat însă că tentativa a fost pusă la cale de un grup de membri ai conducerii Uniunii togoleze, partidul fostului președinte Sylvanus Olympio — asasinat în 1963. Președintele i-a calificat pe instigatori drept „inamici ai recon-

cilierii și unității naționale”. Observatorii din capitala togoleză confirmă această afirmație, menționând că principalul instigator al evenimentelor a fost Kutuklui, succesorul lui Olympio la conducerea acestui partid.

Tulburările de la Lome, deși nu s-au soldat cu victime (doar cu u-

COMENTARIU

nele arestări), vor influența desigur viața politică din Togo, subliniază ziarul „Le Monde”. Ele oleră de pe acum două concluzii importante: pe de o parte conducătorii Comitetului uniunii togoleze (C.U.T.), partidul lui Olympio, continuă să rămână ostili președintelui Grunitzky, reproșându-i acestuia că nu

Vizita delegației P. C. R. în Japonia

TOKIO 26 (Agerpres). — Delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., care face o vizită în Japonia, la invitația C.C. al Partidului Comunist din Japonia, a avut vineri o întâlnire cu tovarășii Kenji Miyamoto, secretar general al C.C. al P.C. din Japonia, Satomi Hakamada, membru al Prezidiului și al Secretariatului C.C. al P.C. din Japonia, Shoichi Kasuga, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Japonia, Koichiro Ueda,

membru supleant al Secretariatului C.C. al P.C. din Japonia, și Takeshi Watanabe, membru supleant al C.C. al P.C. din Japonia.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească de caldă prietenie.

În aceeași zi, delegația P.C.R. a vizitat redacția și tipografia ziarului „Akahata”, organul central al C.C. al P.C. din Japonia, iar seara tovarășul Kenji Miyamoto a oferit o masă tovarășească în cinstea delegației Partidului Comunist Român.

VIETNAM

- Pierderi grele suferite de trupele americane
- Autoritățile tailandeze participă direct la masacrarea populației vietnameze
- Noi bombardamente efectuate de avioanele americane asupra teritoriului R. D. Vietnam

SAIGON 26 (Agerpres). — Patriotii sud-vietnamezi au bombardat vineri noaptea, timp de mai mult de o jumătate de oră, cu un puternic foc de mortiere, cartierul general al trupelor americane care luau parte la operațiunea „Attleboro”. Oficialitățile americane nu au precizat numărul mortilor și răniților înregistrați.

Referindu-se la bilanțul operațiunii „Attleboro”, agenția Reuter subliniază că „pierderile americane în timpul operațiunii au fost caracterizate oficial ca „ușoare”, dar se știe că mai multe unități au fost „uterat lovite”. Faptul că trupele americane, care au luat parte la această operațiune, au suferit pierderi grele, este dovedit și de hotărârea comandantului american referitoare la înlocuirea lor în sectorul în care au efectuat operațiunea, de către o nouă unitate americană.

Agencia Eliberarea informează că în timpul unei lupte din ziua de 16 noiembrie, forțele patriotice din provincia Bien Hoa, care au atacat un regiment de care blindate americane, i-au provocat pierderi umane care s-au ridicat la cifra de 150 morți și răniți și pierderi în materiale de luptă.

HANOI 26 (Agerpres). — Agenția de presă „Eliberarea” a transmis declarația Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud în care condamnă hotărârea autorităților tailandeze de a trimite, la sfârșitul lunii noiembrie, o unitate de infanterie marină, o navă de debarcare și una de patrulare în Vietnamul de sud.

În prezent, în Tailanda se construiește un aeroport pentru bombardierele strategice „B-52”, pe lângă cele 30 de baze aeriene moderne, 12 baze navale și bazele secrete de rachete americane existente în această țară.

În încheiere, se arată că autoritățile tailandeze sprijină și participă direct la masacrarea populației vietnameze, încălcând fățiș suveranitatea națională și independența acestei țări.

HANOI 26 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că la 24 noiembrie formațiuni de avioane de bombardament au pătruns în spațiul aerian al R. D. Vietnam, bombardând și mitraliind mai multe regiuni populate și obiective economice din 6 provincii nord-vietnameze. De asemenea au fost atacate unele cartiere populate de la periferia orașului Haifong. Acțiuni asemănătoare au fost întreprinse și de nave de război americane, care au deschis focul asupra mai multor localități de coastă din regiunea Vinh Linh și din partea de nord a zonei demilitarizate.

P E S C U R T

● BRUNEI. — O delegație a Partidului popular al independenței din Brunei a prezentat Inaltului comisar britanic, F. D. Webber, un memorandum în care se cere să acorde imediat independența acestui teritoriu.

● WASHINGTON. — Începând de miercuri, în fața Casei Albe, staționează înăuntrul Larry Sigmund care a declarat greva foamei pentru a-și exprima simpatia față de „toți oamenii din lume care suferă de nedreptate din partea altora, în special față de poporul vietnamez”. Vineri, lui Sigmund i s-a alăturat tânăra Leslie Hamilton.

● MOSCOVA. — La Moscova a avut loc prima sesiune a Comisiei mixte sovieto-italiene de colaborare economică și tehnico-științifică. După cum se arată într-un comunicat comun în domeniul construcției de

Un discurs al președintelui Nasser

CAIRO 26 (Agerpres). — Cu prilejul începerii lucrărilor celei de-a 4-a sesiuni a Adunării Naționale a Republicii Arabe Unite, președintele Gamal Abdel Nasser a rostit un discurs în care a menționat că guvernul țării sale duce o politică externă independentă. Referindu-se la agresiunea Statelor Unite în Vietnam, președintele R.A.U. s-a pronunțat pentru încetarea bombardamentelor asupra Republicii Democrate Vietnam și pentru retragerea trupelor străine din Vietnamul de sud, pentru a se da posibilitatea poporului vietnamez să-și hotărască singur soarta.

Vorbitorul a pronunțat un aspru rechizitoriu la adresa forțelor reacționare din lumea arabă. Republica Arabă Unită, a arătat președintele Nasser, s-a pronunțat și se pronunță pentru restabilirea libertăților social-politice ale poporului din Arabia de sud și va sprijini în continuare lupta sa împotriva colonialismului și imperialismului. Președintele Republicii Arabe Unite a condamnat pactul islamic.

Referindu-se la problema internă, Nasser a arătat că este necesară o reevaluare a actualelor acțiuni ale guvernului în domeniul economiei.

Rezultatele alegerilor din Australia

CANBERRA 26 (Agerpres). — Sâmbătă au avut loc în Australia alegeri pentru Camera inferioară a parlamentului și pentru desemnarea unui număr de șase senatori. Potrivit primelor rezultate anunțate de comisia centrală electorală, coaliția guvernamentală, formată din partidele liberal și agrarian, a obținut 50 la sută din totalul voturilor numărâre; candidații Partidului laburist au intrunit 43,6 la sută, al Partidului democrat laburist — 4,6 la sută, iar candidații independenți — 1,4 la sută. Comisia centrală electorală urmează să mai primească rezultatele dintr-o serie de circumscripții în care au mai rămas de numărat aproximativ două milioane de voturi.

Din datele furnizate pînă în prezent reiese că coaliția guvernamentală liberal-agrariană deține majoritatea în 71 de circumscripții electorale, iar Partidul laburist în 39.

Violarea revetată a spațiului aerian al Cambodgiei

PNOM-PENH 26 (Agerpres). — În ultimele zile, spațiul aerian al Cambodgiei a fost în mai multe rânduri violat de elicoptere aparținând regimului de la Saigon, a anunțat la 26 noiembrie agenția de presă khmeră. Astfel, la 21 noiembrie, elicoptere sud-vietname-

ze au lansat rachete asupra comunei Chrak Krani, provocând incendierea mai multor case. A doua zi, un alt grup de elicoptere saigoneze au survolat postul de graniță de la Khauk Tek. Aparatele inamice au mitraliat postul cambodgian. O tînără aflată în zona atacului a fost rănită.